

som gjorde tilværelsen ganske ulidelig. På det punkt synes jeg ministeren har haft en ganske heldig hånd. Den overordnede konstruktion, der foreligger nu, kan jeg tilslutte mig, og derfor vil jeg ikke sige meget mere om den. Jeg har kun ros til det punkt.

Det andet punkt bør der derimod gøres noget ved, nemlig fondsfunktionen. Det står der utrolig lidt om. Efter beskrivelsen af forskningsrådenes præmisser ser det ud, som om de først og fremmest er rådgivende, og så kommer fondsfunktionen som en krølle til sidst. Det virker, som om man forestiller sig i Forskningsministeriet, at det er Forskningsministeriet, der skal sørge for dynamik og kvalitet i dansk forskning. Nej, det er det ikke. Det er forskningsinstitutionerne, der skal gøre det, men en gang imellem vil de svigte af forskellige grunde, og derfor skal vi have forskningsrådene til at sikre dynamikken gennem deres fondsbevillinger. Jeg har ikke tid til at beskrive problemstillingerne nærmere, men jeg mener, det er helt centralt, at vi i udvalgsarbejdet skal gøre langt mere ud af forskningsrådenes fondsfunktion.

Der er en ting, der under mig, nemlig at ikrafttrædelsesdatoen er sat til den 1. januar 1996. Man kunne forstå det, som om lovforslaget skulle behandles som et forslag om ølafgift. Jeg forstod på fru Sonja Mikkelsen, at det ikke er meningen, og at vi skal undergive forslaget en forsvarlig behandling og derfor også ændre ikrafttrædelsesdatoen til en gang i begyndelsen af det nye år. Jeg håber også, det bliver resultatet, og jeg tror også, det vil være klogt at indføre en revisionsparagraf, når forslaget indeholder så store, interessante ændringer.

Endelig lidt om det, der har optaget mange mennesker, nemlig sammenlægningen af tre forskningsråd. Jeg har svært ved at forstå formålet med det. Det er ikke let at se en rimelig begrundelse for det angivne formål, nemlig at sikre samarbejdet på tværs. Det har vi jo netop haft de enkelte forskningsråd til, og det er en af de opgaver, de rent faktisk har løst rimelig fint. I øvrigt vil der jo altid, uanset hvor man trækker grænsen, opstå problemer, som bør løses.

Den eneste begrundelse, jeg kan se for at ændre sammensætningen af forskningsrådene eller deres arbejdsfordeling, ville være et ønske om at gøre op med nogle stivnede mønstre i den måde, de fungerer på, ved at ændre strukturen. Men da man i praksis lader halvdelen af dem være uændrede, får man jo alligevel ikke det mål opfyldt, så derfor mener jeg, man bør se på

deres opgavevaretagelse med fondsfunktionen, løse det spørgsmål isoleret set og derudover rejse spørgsmålet: Er der overhovedet nogen grund til at sammenlægge nogle af forskningsrådene? Jeg har svært ved at se det, og jeg skal i hvert fald overbevises flere gange, før jeg tilslutter mig en sammenlægning.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Den nuværende struktur på forskningsområdet er temmelig uoverskuelig. Det behøver vi såmænd ikke et internationalt ekspertpanel til at fortælle os, og der er ingen tvivl om, at der er brug for en ny og mere gennemsigtig struktur, som vi også får med det fremsatte lovforslag.

Forslaget har haft en svær fødsel, men er absolut blevet bedre af det. I Det Radikale Venstre er vi således tilfredse med, at funktionsperioden for medlemmerne af forskningsrådene er udvidet til mere end de 4 år, der lå i det oprindelige oplæg. Ligeledes er ideen om, at beskikelsesperioden skulle ophøre samtidig med et folketingsvalg, opgivet, og det synes vi også er fint. Dermed er der nemlig sikret en vis kontinuitet i rådernes arbejde.

Vi hilser også med tilfredshed, at både andre ministre og Folketinget får mulighed for at indhente gode råd fra Danmarks Forskningsråd, fra de statslige forskningsråd og fra de offentlige forskningsudvalg. Det er efter radikal opfattelse overordentlig vigtigt, at Folketinget principielt har de samme muligheder for at søge råd og vejledning, som regeringen og dens ministre har. Vi er modstandere af ethvert initiativ, som monopoliserer information og rådgivning.

Med hensyn til selve strukturen, herunder sammenlægning af forskningsråd, vil Det Radikale Venstre opfordre til, at den nye struktur evalueres efter nogle år, så vi får mulighed for at vurdere, om den virker efter hensigten. I den sammenhæng skal det bl.a. vurderes, om strukturen har medvirket til at styrke tværfagligheden og dermed videreudviklingen på tværs af fag og sektorer. Det er nemlig efter radikal opfattelse et af hovedformålene med sammenlægningen af forskningsrådene. Faren ved en sammenlægning er selvfølgelig, at der kan være fagområder og discipliner, som drukner i det brede arbejdsfelt, det enkelte forskningsråd nu skal tage sig af, og det perspektiv skal vi selvfølgelig også have med, når vi om nogle år skal vurdere den nye struktur.

Der er ingen tvivl om, at forskning og uddannelse er nogle af de vigtigste satsningsområder,